

मधुरयं मधुरैरपि कोकिलाकलकलैर्मलयस्य च वायुभिः ।

विरहिणाः प्रणिहन्ति शरीरिणां विपदि कृतं मुधापि विषायते ॥ २०९६ ॥

Dieser Frühling tödtet sogar durch die süßen Töne der Kokila-Weibchen und durch die vom Malaja-Gebirge wehenden Winde diejenigen unter den Menschen, die von ihren Geliebten getrennt sind: im Unglück wird, o weh, selbst Nektar zu Gift!

मधुरसश्च वाचि येषितां s. Spruch 2097.

मधुरः सुधावद्धरः पल्लवतुल्यो ऽतिपेलवः पाणिः ।

चकितमृगलोचनाभ्यां सदृशी चपले च लोचने तस्याः ॥ २१०० ॥

Ihre Lippen sind süß wie Nektar, ihre Hand zart wie junge Sprossen, ihre Augen beweglich wie die einer erschrockenen Gazelle.

मध्यं तव सरोजान्ति पयोधरभरार्दितम् ।

अस्ति नास्तीति संदेहः कस्य चित्ते न भासते ॥ २१०१ ॥

In wessen Geiste taucht nicht, o Lotusäugige, der Zweifel auf, ob deine durch der Brüste Last mitgenommene Taille noch da ist, oder nicht?

मनः प्रह्लादयत्तीभिर्मदयत्तीभिर्प्यलम् ।

महान्तो ऽपि हि भिद्यते स्त्रीभिर्द्विरिवाचलाः ॥ २१०२ ॥

Durch die Weiber, die das Herz erquicken und hoch erfreuen, werden ja selbst grosse Charaktere gebrochen, wie Berge durch Wassergewalt.

मनसा चिन्तितं कर्म वचसा न प्रकाशयेत् ।

अन्यललितकार्यस्य यतः सिद्धिर्न ज्ञायते ॥ २१०३ ॥

Ein Werk, das man im Geiste ausgedacht hat, soll man durch das Wort nicht verrathen, da eine Sache, die ein Anderer gewahr wird, nicht zu gelingen pflegt.

मनसा निश्चयं कृत्वा ततो वाचाभिधीयते ।

कर्मणा क्रियते पश्चात्प्रमाणं मे मनस्ततः ॥ २१०४ ॥

Mit dem Geiste wird beschlossen, darauf mit dem Worte verkündet, schliesslich mit der That vollbracht; darum ist der Geist meine Richtschnur.

मनसापि स्वज्ञात्यानां यो ऽनिष्ठानि प्रचित्तयेत् ।

भवन्ति तस्य तान्येव लोके ऽत्रैव परत्र च ॥ २१०५ ॥

2099) BHARTR. 1, 34 BOHL. 36 HAEB. b. क-

लरवैर st. कलकलैः. c. शरीरिणो.

2100) SÂH. D. 271.

2101) SÂH. D. 285 bei ROER., 303 in der

Calc. Ausg. von 1828. d. भाषते ROER. Vgl.

Spruch 1606.

2102) KÂM. NĪTIS. 1, 53.

2103) DṚṢṬĀNTAÇ. 38 bei HAEB. 315.

2104) MBH. 3, 16685 = SÂV. 2, 28. c. Um-

gestellt: क्रियते कर्मणा.

2105) PÂÑKÂT. I, 332.